

kunne gjælde overalt, men jeg tror, at Lodstaxterne for Tiden ere mere lokale, end de behøve at være, og navnlig at der kan være visse Principer, som maa være gjenemgaaende paa de forskjellige Steder. Hertil vil jeg henvise, at man paa nogle Steder regner Tæften efter Skibenes Dybgaende, men paa andre Steder efter deres Drægtighed, og begge Dele har Noget for sig. Dybgaendet har det for sig, at Farvandet's Bessaffenhed afgjør, hvor et Skib af et bestemt Dybgaende kan gaa, men Størrelsen af Skibet har ogsaa Noget for sig, idet det er vanskeligere for Lodsen at manøvrere med større end med mindre Taktster, og de større Skibe bør derfor give en større Afgift. Jeg skal ikke bestemt fremhæve, hvad der vilde være det Rigtigste — det vil jo kunne blive Gjenstand for senere Forhandlinger —, men jeg tror, at man i saa Henseende maa følge det samme Princip overalt og ligeledes med Hensyn til Veilængden. Selv om der altsaa maa være noget Lokalt ved Lodstaxten, mener jeg dog, at der for Tiden er mere Lokalt derved, end der behøver at være. — Med Hensyn til det næste Spørgsmaal, nemlig det om Lodstvangen, formener jeg, at denne maa siges ikke længere at være tidsvarende, men at man maa se at faae den forffjernet. Lodstvangen bestaar jo deraf, at der er forskellige Havne eller Løb her i Landet, hvor der maa være Lods tilstede, fordi der kan komme Skibe, som ikke ere kjendte i disse Farvande; men paa den anden Side er der saa saa Skibe, som begjøre Lods paa saadanne Steder, at den Afgift, som deraf kan tilfalde Lodsen, ikke er tilstrækkelig til, at en Mand kan leve deraf, og Følgen deraf er, at alle Skibe, som befare saadanne Farvande, maa betale Afgift til Lodsen, selv om de ikke bruge ham. Dette vil altsaa sige, at jeg naar jeg kommer ind i et Farvand, hvor jeg er fuldstændig velbekjendt, og hvor jeg ikke har den mindste Interesse i at bruge Lods, dog skal betale Afgift til denne, fordi der kan komme andre Skibe i dette Farvand, som trænge til Lods, og fordi det altsaa maa være en saadan tilstede. Dette synes dog i det Mindste nu for Tiden at være et uvigtigt Forhold. De, som ere bedst kjendte paa saadanne

Steder, nemlig de, som høre Hjemme der, Baadsførere, Fiskere og andre ofte meget fattige Folk, komme saaledes til at betale en Afgift til Lodsen, i hvis Existens de ikke have nogen som helst personlig Interesse. Jeg har liggende for mig et Andragende fra nogle Fiskere i Lynæs, hvori de meddele, at de maa betale Afgift til Lodsen, naar de forlade Sjøfjorden for at gaa ud i Kattegat. Tidligere havde de aabne Vaade, hvormed de enten gik med en eller anden Gjenstand til Kjøbenhavn eller paa Fiskeri i Kattegat, men da disse Vaade ikke vare skiftede til dermed at befare Kattegat, lagde de et Dæk i dem, og derefter maa de betale Afgift til Lodsen, som de slet ikke benyttede, en Afgift, de tidligere vare aldeles fri for at betale. Dette synes dog ikke at være rimeligt. Der anføres ogsaa i Andragendet, at det kan hændes, at de 3 Gange om Dagen maa betale Afgift til Lodsen, fordi de befare hans Farvand. Det er en Selvfølge, at det er nødvendigt at have en Lods paa saadanne Steder, fordi der kan komme Skibe, der fordrer en saadan, men der er ikke nogen Rimelighed i, at Mand, som aldeles ikke have nogen Brug for denne Lods, skulle betale til ham. Det ligger ligesaa meget i Statens eller Kommunens Interesse, at disse Mennesker kunne leve, som det ligger i deres egen Interesse, at de kunne befare Farvandet uden at bruge Lods. Det er heller ikke alle Steder, at den fattige Lods er understøttet paa en saadan Maade, og jeg skal i saa Henseende henvise til Lodserne paa Girtsholmene, der tillige ere Lodser paa Kattegattet, idet de lodske Skibe fra Skagen gennem Læsø Kende ned til Nyborg. Der er ingen Lovstvang eller nogen Beskyttelse af Denne Bessaffenhed, men Lodserne ligge med deres Taktster under Skagen og fiske, og naar der leilighedsvis kommer et Skib, som vil have Lods, gaa de ned med det, ellers søge de deres Erhverv ved Fiskeri. Der er mange andre Steder, hvor Forholdet er af lignende Bessaffenhed, saaledes at Lodserne tillige maa søge deres Erhverv paa anden Maade, enten ved at dyrke Jorden eller ved at fiske. Jeg tror, at der kan være nogen Rimelighed for, at Staten eller Kommunen